

som De se, to Punkter, der for en stor Del bero paa Plejerskerne selv; hvad Hospitalerne her endnu maa gaa ind paa er væsentligst Tidsindrømmelser. Det maa saaledes vel nok betegnes som uheldigt, at Middagsmaden til de Plejersker, der skulle vaage om Natten, er færdig samtidig med Dagplejerskernes Kl. 2 $\frac{1}{4}$, altsaa midt i den Tid, hvor de skulde sove. At dette er uheldigt, maa blive klart for Plejerskerne selv saavel som for deres foresatte; ved gensidig Imødekommenhed vil det da nok blive forandret, f. Ex. saaledes, at Nattevagterne møde $\frac{1}{2}$ Time à 3 Kvarter før de skulle tiltræde deres Tjeneste, og at de saa faa deres frisk tillavede Hovedmaaltid. Men kunne Nattevagterne ikke blive enige om en fælles Spisetid, kunne de selvfølgelig heller ikke forlange andet end opvarmet Mad.

Dette var Stillingen paa Hospitalerne. Foruden de Sygeplejersker, som virke der, er der jo en Del, der gaa ud blandt Publikum. Blandt disse maa vi f. Ex. nævne „det røde Kors“s Plejersker. De faa under deres Uddannelse fri Kost paa Hospitalet og 20 Kr. maanedlig til deres øvrige Fornødenheder. Efter Uddannelsesstiden faa de i fast Gage 40 Kr. om Maaneden (stigende efterhaanden til 60 Kr.) + 50 Øre daglig pr. Arbejdsdag + 50 Øre pr. Arbejdsdag lagt hen til Pensionering. Andre private Plejersker kunne have en Indtægt af 600—900 Kr. om Aaret foruden Kosten, hvor de ere i Pleje, men de maa da selv sikre sig en Alderdomsforsørgelse. Endelig have vi Diakonisserne; de indtage som alle religiøse Plejersker en Særstilling og danne en Helhed for sig, hvorfor jeg ikke skal berøre dem nærmere; men økonomisk set er jo enhver Diakonisse „forsørget“, hendes Gjærning giver hendes Liv rigt Indhold, og en Diakonisse har altid været og vil altid blive ved at være anset.

2. Efter dette vil De vist indrømme mig, at fra den økonomiske Side er der intet væsentligt at indvende mod Stillingen som Sygeplejerske, især naar man vil sammenligne den med, hvad Kvinder opnaa i andre Stillinger. Vi komme nu til det andet Spørgsmaal: „Er Sygepleje en Gjærning, der kan give Livet Indhold?“ Ja, ubetinget Ja! Tænk Dem at faa et sygt og lidende Medmenneske at pleje og saa at se ham eller hende forlade Lejet med genvundet Helbred! Tænk Dem et Barn, der uden kærlig og kyndig Pleje maaske nok vilde kunne overleve sin Sygdom, men som takket være Deres Kærlighed og Omhu gaar ud af sin Sygdom ikke blot med Livet i Behold men med frelst Sundhed og Kræfter til at føre sin Kamp for Tilværelsen! Eller tænk Dem, at en af dem, De plejer, gaar bort, — Døden er jo alt levendes Over-